

[Korsgaard.]

Omraade. Naar Toldvæsenet f. Eks. den ene Dag siger til Grossisten, at banderolerede Varer ikke mere kommer Toldvæsenet ved, saa forekommer det mig lidt urimeligt, at de paagældende Varer, naar der skal foretages en Forhøjelse af Toldsatserne, pludselig har Interesse for det, en Interesse, de ikke havde før. Det forekommer mig ogsaa urimeligt, at man vil efterbeskatte Varer, som i Dag til Morgen er kørt ud i Byen paa et Tidspunkt, hvor man ikke kunde vide, at de Skattelove, der nu er fremsat, vilde komme.

Alt i alt maa jeg mene, at der ikke er helt lidt, der taler for at gennemføre Lovforslagene, medens jeg paa den anden Side maa mene, at der kan være nogenlunde lige saa meget, der taler imod. Hvad man da vil vælge, vil jo inden saa svært længe komme til ærede Medlemmers Kendskab, men afgørende i saa Henseende maa det fornøftigvis være, om de paagældende, som man ønsker at være elskværdig imod gennem Lovforslagene, virkelig sætter Pris paa dem, og efter det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelse har Restauratørerne jo udtalt sig i en Retning, som kunde tyde paa, at de ikke fandt Lovforslagene tilfredsstillende. Man maa saa selvfølgelig høre, hvad de paagældende — det være sig handlende eller Fabrikanter —, som har Interesse i disse Lovforslag, har at sige, før man kan tage endeligt Standpunkt til Sagen. Jeg maa derfor mene, hvad jeg ogsaa forstod, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ønskede, at Lovforslaget maa i Udvalg og her gennemgaa nogenlunde grundigt. Jeg er naturligvis klar over, at Forslag af denne Art kan ikke længe ligge i det uviste. Paa den anden Side maa jeg mene — og deri er de paagældende Vinhandlere enige, og det er dog formentlig i Særdeleshed dem, for hvis Skyld det ikke bør være for længe, før Spørgsmaalet finder sin Afgørelse —, at om det varer en Dag mere eller mindre, er ikke afgørende.

Jeg maa altsaa forbeholde mig mit Partis Stilling, indtil vi gennem Udvalgsbehandlingen er kommet til Klarhed over de paagældende Erhvervs Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Steen: Det er jo overordentlig glædeligt, at Regeringen bedømmer Statens finansielle Stilling saaledes, at den for Rigsdagen kan fremsætte Forslag om en Skattenedsættelse, anslaaet til 5 Mill. Kr. Staar en Regering overfor denne Kendsgerning, melder sig jo Spørgsmaalet om, hvor man bør sætte

ind med den Skattenedsættelse, de finansielle Forhold muliggør, og først det Spørgsmaal, om den bør falde indenfor Gruppen af de direkte eller indenfor Gruppen af de indirekte Skatter. Efter det radikale Venstres Opfattelse kan der ikke være Tvivl om, at den bør falde indenfor Gruppen af de indirekte Skatter. Men naar man har klaret sig dette, kan det jo ikke nægtes, at det Spørgsmaal melder sig, som, naar Restaurationskattens Ophævelse eller Nedsættelse har været fremme til Drøftelse, stadig har meldt sig, nemlig om det nu ogsaa er den af vore indirekte Skatter, som virker urimeligst, og som man derfor først bør have sin Opmærksomhed henvendt paa. Forholdet er jo nemlig, naar man taler om den nuværende Restaurationskat, ubestrideligt dette, at en Del af denne Beskatning falder indenfor Begrebet Luksusbeskatning, og det er der saa meget mere Grund til at fremhæve, naar man erindrer, hvorledes dette Begreb er blevet brugt og misbrugt skattepolitisk i den nyere Tid, nemlig den Del af Restaurationskatten, som falder paa Spiritusforbruget. Det, der saa stærkt taler for at forlade denne Skat, er, at den medfører en Skattebyrde for de Tusinder og atter Tusinder af Borgere i dette Land, hvis Arbejde og Erhverv falder borte fra Hjemmet, og som derfor er henvist til at nyde det nødvendige paa Restaurationer. Det er efter min Opfattelse dette Lovforslags Styrke, at det sonder mellem disse to Ting, saaledes at den Del af Skatten, der er en Spiritusbeskatning, omlægges, men i Realiteten bibeholdes, hvorimod Lovforslagets Gennemførelse vil betyde en Afvikling af den Skat, som er urimelig, nemlig den, som falder paa det nødvendige Forbrug. Efter at denne Sondring er foreslaaet, er der for mig ingen Tvivl om, at Lovforslaget tilsigter at befri os for en af de urimeligste og uretfærdigste Skatter, vi har og har haft.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard bemærkede morsomt, spøgefuldt, at det vilde sikkert blive Finansministerens Lod ikke fra nogen Side at høste Tak for den Skat, han befriede os for. Ja, hvordan det i det hele og store vil gaa, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om, men i hvert Fald skal Finansministeren fra det radikale Venstre have en uforbeholden Tak for den Fremgangsmaade, han har valgt til Løsning af det Spørgsmaal, der her foreligger.

Angaaende Enkelthederne vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at den Fordeling indenfor den samlede Importmængde, som man har haft hidtil, og som har voldt Besvær og Urimegheder og Utilfredshed,